

La senyora Escrig Monzó:

Bé, moltes gràcies, presidenta.

Consellera, benvinguda.

El sector de l'agricultura pateix, des de fa molts anys, una greu crisi: la baixada de preus, la venda de productes procedents de Sud-àfrica, les plagues, el canvi climàtic, temperatures inusuals, la sequera, els preus de les assegurances, la disminució de les PAC, els atacs als nostres productes..., i a tot açò, a més a més, els robatoris, amb la conseqüència que molta gent està abandonant el camp.

Aquest sector productiu és primordial per a l'economia valenciana, però, sobretot, és primordial per a la subsistència de molts llauradors i llauradores i treballadors i treballadores del camp.

Des de les diferents organitzacions del sector i representants dels llauradors, s'ha reclamat major vigilància dels camps agrícoles, sobretot a la província de Castelló, ja que s'han registrat molts robatoris, a què cal sumar-li els costos de portes, caixes i utensilis que utilitzen els mateixos llauradors, que acaben trencats o destrossats i que, segons les organitzacions del sector, xifren en més de vint milions d'euros les pèrdues tant pels robatoris com per les pèrdues que es produeixen en les finques per les destrosses que es fan en els materials.

Les organitzacions també assenyalen que saben que tant la Guàrdia Civil com la policia estan fent una gran labor. És de veres que este últim any han augmentat les detencions i els desplegaments de dispositius per a poder pal·liar aquest greu problema. Contar i recordar que van ser més de tres mil denúncies les que hi van haver durant 2016 pels robatoris que van ser al camp.

M'agradaria recordar que en 1999 la policia rural es va equiparar i incloure a la policia local de cada municipi. Aleshores, la Generalitat valenciana va signar convenis amb els diferents ajuntaments per a subvencionar la policia rural. Però en 2012, l'anterior govern, el que gastava a mans plenes, va ser el que sense diàleg amb els ajuntaments va denunciar els convenis i va deixar de pagar als ajuntaments.

Diners per a grans esdeveniments, gastar a mans plenes i deixar quaranta mil milions d'euros d'endeutament, com va fer el club de *los amiguitos del alma*, no va repercutir gens o molt poc a la supervivència del camp i dels nostres llauradors.

Consellera, l'agricultura valenciana necessita la nostra veu i el nostre recolzament. Són moltes les dificultats, com ja he dit abans, que dia a dia pateixen els nostres llauradors i les nostres llauradores. Per això nosaltres, els i les representants del poble valencià, hem d'unir esforços i exigir la posada en marxa de mesures que defensen els nostres i el que és nostre.

Aleshores, consellera, quines actuacions ha fet i està fent la conselleria per tal d'ajudar els llauradors i llauradores pels robatoris que han patit i estan patint?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Escrig.

Consellera.

La senyora consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural:

Muchas gracias.

Y muchas gracias, señora Escrig, por traer esta cuestión a estas Cortes. Porque, realmente, es una cuestión preocupante, es muy triste, es grave, incluso en algunos momentos pone en riesgo la propia integridad de los agricultores y agricultoras, y es un grave problema que se suma a todo el diagnóstico que nos ha relatado.

Así es como que, a pesar del endurecimiento de las sanciones del Código penal, tras la reforma de 2015, los robos en el campo, lamentablemente, se han seguido produciendo, provocando también muchos perjuicios económicos.

Además, la Comunidad Valenciana ostenta el triste récord de ser la segunda comunidad autónoma con más robos de productos agrarios, únicamente por detrás de Andalucía. Algunos colectivos, incluso, estiman que las pérdidas alcanzarían los 64.000 euros diarios.

Sabemos de la indefensión que genera a los agricultores, muchos incluso llegan a pensar en abandonar la actividad. Y muchas veces nos dicen, a mí me lo han dicho directamente, que se cansan de denunciar para que luego no pase nada. Esta es la percepción que se tiene, esta es la percepción que se tiene en el campo. Y, desde luego, es una situación grave y preocupante.

Como sabe, la prevención y... Les pediría, si no importa... Es que... Un poquito..., gracias.

La senyora vicepresidenta primera:

Les rogaría un poquito de silencio, porque es difícil concentrarse a veces.

La senyora consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural:

Gracias.

La prevención y represión de estas actuaciones delictivas corresponde a las fuerzas y cuerpos de seguridad del..., en general, no del estado, con unidades específicas, como los equipos Roca de la Guardia Civil.

No obstante, a pesar de esta prevención y vigilancia de robos en las explotaciones agrarias no es competencia directa de la conselleria, no podemos permanecer ajenos a esta problemática, porque estamos aquí para solucionar problemas.

Por ello, hemos puesto en marcha actuaciones en un triple sentido: trazabilidad, coordinación y formación.

En cuanto a trazabilidad, hemos incorporado en la normativa garantías específicas para asegurar el origen legal de los productos, detectar la presencia de productos que puedan proceder de hurtos o robos y asegurar la seguridad alimentaria de los productos que llegan al consumidor final.

También hemos ampliado esta trazabilidad al ámbito de la venta directa a intermediarios en circuitos cortos de comercialización por una resolución de mayo de 2016, que establece un modelo de documento comercial de trazabilidad para este tipo de venta directa.

Hemos regulado también el procedimiento de inscripción en el registro general de la producción agrícola, de forma que, mediante el censo de agricultores y sus parcelas, permita constatar el origen de los productos agrícolas.

En segundo lugar, respecto a coordinación, durante 2016 y 2017 se han llevado a cabo las siguientes actuaciones.

En primer lugar, inspecciones conjuntas, una vez iniciada la campaña citrícola, con el resultado de siete almacenes controlados.

También hemos celebrado reuniones con otras *consellerías* y con las fuerzas y cuerpos de seguridad del estado para realizar acciones conjuntas de inspección y detectar posibles almacenes que adquieran fruta robada. La acción contra estos almacenes puede tener un efecto disuasorio y de control importante para evitar los robos, incluso más eficaz que detectar pequeños hurtos.

Por último, pero no menos importante, respecto a la formación, hemos participado como ponentes y colaborado en dos jornadas sobre seguridad en el campo y comercialización, celebradas en Valencia en 2016 y Benaguasil en 2017, dirigidas a Guardia Civil, policía nacional, policía local y la unidad adscrita de la policía nacional a la Comunidad Valenciana.

Recapitulando, la prevención y la vigilancia, así como la represión de los robos en el campo exceden de nuestras competencias.

Pero la *consellería* está trabajando para contribuir a esta difícil tarea las fuerzas y cuerpos de seguridad. Estamos haciendo lo que está en nuestra mano para ayudar a los agricultores que se ven afectados por esta lacra. Por ello, como le contaba, hemos desplegado actuaciones en materia de trazabilidad, formación y por supuesto una mejor coordinación. Esperamos que todo ello pueda contribuir a prevenir los robos y dar mayor seguridad y defensa al sector agrario.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, *consellera*.

Pregunta número 575, que formularà el diputat Jordi Juan, del Grup Parlamentari Compromís, al conseller d'Educació. Quan vullga.

El senyor Juan i Huguet:

Bona vesprada, conseller.

El tema que li plantejem és un tema que ens ocupa i ens preocupa, i és sobre l'abandonament dels estudis universitaris per certs sectors de l'estudiantat. Li puc dir per experiència que el pas per la universitat és divers, i això és perquè hi ha estudiants que es dediquen a temps complet a traure's la seua carrera. Però hi ha estudiants que compatibilitzen els seus estudis mentre treballen, i inclús hi ha estudiants que han de fer-se càrrec d'alguns familiars.

Tenint en compte que l'estudiantat és divers, s'han d'aplicar polítiques diferents i encarades a cada sector. En eixe sentit, estem molt allunyats de les polítiques del senyor Rajoy, que pareix que estiga pensant en una universitat d'elit, on només uns determinats sectors en una situació socioeconòmica molt concreta siguen capaços d'arribar i estudiar a la universitat.

De fet, d'acord amb dades del Ministeri d'Educació, des del curs 2011-2012 al 2013-2014, el sistema universitari espanyol ha perdut el 10% de l'alumnat. Això són més de 100.000 estudiants. L'any que el ministre Wert va decidir unilateralment i en contra de tota la comunitat educativa pujar les taxes universitàries en alguns casos més del 20%, l'abandonament universitari va pujar un 3,5% a l'estat espanyol i un 2,5 ací, al País Valencià.

Fundacions de reconegut prestigi, com Conocimiento y Desarrollo, vinculen, relacionen directament el que és la pujada de taxes universitàries, el que és l'enduriment per a donar una beca, en l'abandonament dels estudis universitaris. Vinc a dir en açò que una cosa està íntimament relacionada amb l'altra. Per tant, com li deia, pareix que amb les polítiques del PP, la universitat estiga pensada per a una elit, i això nosaltres estem totalment en contra.

Perquè nosaltres creguem en la igualtat d'oportunitats i que tothom té dret a estudiar en la universitat, siguen quines siguen les seues condicions econòmiques i socials. Els diners no poden ser mai la raó perquè un estudiant deixe la universitat. I és per això que l'administració ha de posar mecanismes perquè això deixe de passar. I este és el motiu pel qual jo li estic plantejant este tema que, com li dia al principi, ens preocupa i ens ocupa.

Al final, pareix que sigam les comunitats autònomes les que hem de prendre les mesures davant la inactivitat i la ineficiència del govern central. Compromís es va comprometre amb la ciutadania a formar un govern de canvi social que rescatara les persones, especialment aquelles que el Partit Popular havia deixat abandonades. En este sentit, en el nostre programa electoral déiem que el sistema universitari valencià ha de basar-se principalment sobre paràmetres d'equitat.

Als estudiants se'ls ha de garantir un tracte en igualtat de condicions, siguen quines siguen les seues circumstàncies socioeconòmiques, i on es desenvolupen i consoliden polítiques de beques que no deixen ningú fora del sistema universitari valencià. Perquè clar, pujar les taxes sense acompanyar-ho d'un bon sistema de beques, invita a l'abandonament, sense ningun tipus de dubte.

I és per això, senyor conseller, que li pregunte: quines mesures està prenent el Consell per a evitar l'abandonament dels estudis universitaris.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Juan.

Conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta i moltíssimes gràcies també, senyor diputat.

El cert és que es nota que vosté també és professor universitari, que sap el que els seus alumnes patixen i què ha passat durant este període de les antigues polítiques dels governs del Partit Popular, com es va expulsar del sistema universitari moltíssima gent. I va ser per eixa combinació catastròfica de pujada de taxes, d'increment dels peatges per a poder entrar, dels obstacles per a poder accedir a les beques. I com això va fer de forma diabòlica que moltíssima gent se n'anara fora del sistema.

Efectivament, estava en el programa dels diferents grups que estem sostenint el govern del botànic, i com no podia ser d'una altra manera, el govern del botànic ens hem posat a la feina, ens hem arromangat, ens hem posat a treballar, per tal de donar solució a aquesta situació.

De fet, compartim el que ens estava dient, i és que no pot haver-hi ningun estudiant universitari que es quede..., o s'expulse del sistema universitari perquè no té recursos, perquè no es pot pagar la matrícula, perquè no pot sufragar les despeses que van inclús més enllà de la matrícula.

Vosté ho deia, hi han estudiants universitaris que moltes vegades són l'única font d'ingressos d'una família, perquè ells mateixos han d'estar treballant i estudiant al mateix temps per poder continuar estudiant. No només per a pagar-se les taxes, sinó també per a poder sobreviure, per poder pagar-se la resta de despeses que tenen en el seu dia a dia.

Per tant, no es tracta només, que també, de pujar els recursos que es destinen a beques, com ja hem fet i com estem fent, sinó també de fer una major distribució, una millor distribució de recursos, per tal que tinguen un major impacte i que no hi haja ningú que es quede sense estudiar per raons econòmiques.

I això és el que hem fet, això és el que hem fet el govern del botànic. De fet, enguany, per al pressupost del 2017 hem incrementat en 1,1 milions d'euros respecte al 2016. I respecte a l'any 2015, que és l'últim any, l'últim pressupost votat i presentat pel Partit Popular, s'ha augmentat en més de cinc milions d'euros.

I per tant, en l'actualitat tenim en total 22,1 milions d'euros, destinats a beques universitàries. Beques moltes d'elles diferenciades per a arribar a diferents parts de la població, a diferents casuístiques com vosté deia, perquè tot l'estudiantat no té les mateixes necessitats.

Quines són aquelles que ens agradaria destacar i que m'agradaria destacar especialment, perquè tenen especialment incidència en aquells que no volem que abandonen? Per un costat, les beques de no abandonament. I és que són aquelles que van dirigides específicament a aquelles persones que estan a punt d'acabar la seua carrera universitària i per unes circumstàncies o altres han acabat abandonant, faltant-los molt poquet per acabar, perquè les taxes han pujat en última instància en els últims anys.

I precisament per a segones, terceres matrícules, aquelles que són per acabar ja la seua carrera universitària, hem fet una sèrie de beques de no abandonament, que tenen uns recursos de 150.000 euros, i que van destinades a aquelles persones enguany que els queden 24 crèdits o menys per acabar la carrera, i per tant que no es queden sense poder-se pagar la matrícula, sense poder tindre una ajuda per a poder-se pagar la matrícula i puguen acabar la carrera a la qual tant de temps i tant d'esforç han dedicat.

I les altres que m'agradaria destacar són les beques salari, són aquelles que són pioneres en tot l'estat, que som els únics que ho tenim, els valencians i les valencianes, per l'esforç de tots els parlamentaris que estem ací, pel vot que es va fer, d'acord amb el govern del Botànic, i per eixa prioritització que s'ha fet dels recursos.

Destinem més de cinc milions d'euros a les beques salari, que impliquen que per fi no només no n'hi haurà una generació, com passava fins ara, que era expulsada del sistema i que no podia accedir a les universitats, perquè no podien sufragar les despeses que implica poder estudiar moltes vegades fora de casa, sinó que a més a més van a rebre no només una exempció de taxes, com són les altres beques d'exempció de taxes, sinó també un sou per estar estudiant.

I d'això enguany ja estan beneficiant-se 882 persones. 882 persones que per fi podran estudiar i que en anteriors ocasions, tan sols dos anys enrere no s'hagueren pogut ni pensar que podien estudiar, perquè no tenien recursos ni per afrontar les despeses mínimes.

Per això els agraïm als diputats i diputades el seu vot i els diem que continuarem treballant perquè cap persona, absolutament cap persona es quede sense estudiar en les universitats valencianes per raons econòmiques. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Pregunta número 791, que formula la diputada Mireia Mollà, del Grup Parlamentari Compromís, al conseller de transparència.

Senyora Mollà, quan vullga vosté.